

Marques com AEG, Electrolux, Siemens, Miele, Philips i altres són presents en l'exposició. A través d'alguns dels seus productes més significatius.

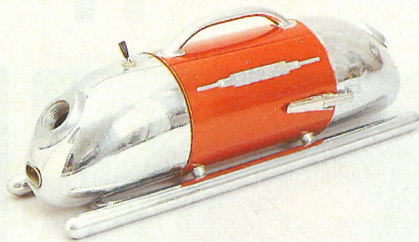
Tàpies? Millor la me

Els historiadors i crítics de l'art del segle XX ja fa temps que feren entrar el disseny industrial per la porta gran de la història de les formes estètiques. La famosa màquina "Valentine" d'Olivetti dissenyada per Ettore Sottsass o la cadira "Barcelona" de Mies van der Rohe mereixen un requadre tan significatiu com els artefactes dadaïstes o els artistes avantgardistes de la Bauhaus. Al Centre Cultural de la Beneficència de València es pot veure una col·lecció d'objectes del món domèstic realitzats al llarg del nostre segle. La mostra es titula "La mecanització de la casa. Una història d'electrodomèstics" i ha estat organitzada pel dissenyador i interiorista Andreu Alfaro Hofmann. L'exposició, com assenyalava el text de presentació, "té com a objecte presentar l'impacte de la tecnologia en la vida quotidiana". D'una manera cronològica s'ha reconstruït un itinerari a través dels electrodomèstics més significatius que han marcat l'àmbit domèstic. Aquesta mostra -col·lecció parti-

**Una exposició
recull més de
tres-cents
aparells i objectes
de la col·lecció
d'Alfaro
Hofmann:
frigorífics,
estufes,
batedores,
planxes,
cafeteres, cuines,
aspiradores, etc.**

cular d'Alfaro Hofmann- reuneix molts objectes que han passat a formar part del nostre entorn quotidià: eixugacabells, espremedores, cafeteres, batedores, estufes, aspiradores, cuines, rentadores, etcètera. Ara, algunes fora del seu *sancta sanctorum* domèstic i presentades com a objectes únics revelen dissenys refinats, fills d'un temps i una època on utilitat i bellesa havien de caminar juntes. Una confraternització estètica que dècades després alguns dissenyadors qüestionarien. I segurament aquesta és la clau d'un bon o un mal disseny: cinquanta anys després molts d'aquests objectes continuen mantenint intactes les seues qualitats estètiques i utilitàries encara que hajam hagut de canviar el seu voltatge...

L'exposició, la primera que es realitza amb aquests continguts al nostre país, compta a més, amb sorpreses estètiques, com poder contemplar la cuina de la famosa Casa Schröder realitzada a Utrecht per l'arquitecte i dissenyador holandès Gerrit Rietveld. La

Imatges de la mostra. L'exposició té com a objecte presentar l'impacte de la tecnologia en la vida quotidiana.

la Braun

cuina reflecteix el corrent neoplasticista impulsat pel moviment De Stijl del qual Rietveld va ser un dels promotors.

Formes de gust decò, racionalista o d'ornamentació *kitsch* caracteritzen la col·lecció d'electrodomèstics. Alguns objectes –sobretot els realitzats a la dècada dels cinquanta– semblen més propis d'una cursa espacial que de l'espai domèstic, mentre que d'altres inevitablement ens traslladen a les comèdies plenes de *glamour* d'una Doris Day o Jayne Mansfield. I és que segurament ha estat el cinema americà el major difusor de la cultura electrodomèstica o de la seua perversió a mans d'un Jerry Lewis o Frank Tashlin. La mostra incideix en tres blocs temàtics. Un primer segment té l'electricitat com a nova font revolucionària d'energia. Un segon apartat amb la incorporació de la indústria al disseny i els productes resultants d'aquesta unió. I finalment el paper de la dona, com a usuària i consumidora principal d'aquests aparells.

Carles Gàmez

